

Nagy fájdalom volt a szentséges Anyának, midőn az ő szent fiát körülme-
télteni látta; jaj siratta, ápolgatta szent Józseffel, de helyét nem találta.

Nagy fájfalma a szentséges Anyának, hogy az angyal felkölté éjjeli jó
álmából, hogy vegye fel a gyermeket s szent Józseffel Egyiptomba fusson el.

Nagy fájdalma volt szentséges Anyának, midőn Jézus elmaradt a nagy bu-
csujjárásban; jaj siratta, tudakolta rokonait, hogy szent Fia hol volna?

Nagy fájdalma a szentséges anyának, hogy Jézus meglátta a Kálvária ut-
ján; nem szólhatott, fohászkodott, szent Fiára keservesen ráborult.

Nagy fájdalom a szentséges Anyának, midőn Jézust meglátta latrok közt
megfeszítve; setétség lett; nem láthatta, szent Fiának csak nyögését hallotta.

Nagy fájdalma a szentséges Anyának, midőn Jézust a keresztről levették,
ölébe helyezteték, ápolgatta, csókolgatta, könyeivel áztatta.

Nagy fájdalma a szentséges szüz Anyának, hogy a Jézust meglátta a nagy
kőkoporsóban; jaj siratta, ápolgatta, csókolgatta, könyeivel áztatta.

Fájdalom hegyes tűre sérté Mária szívét, midőn a temetőbe vitték szent
Fia testét. A sir kincsét eltemette s ő zokog és sir felette.

E hét fájdalom által kérünk, fájdalmas anyánk, légy most és halálunkkor
hü segítséggel hozzánk; vigasztaljad életünket, oltalmazd kárhozattól
lelkünket. - -

*4. kérés után a n. U. - 67. kiadás új dala s más megújítás
1865. Ny. Bapó-könyvtárából*

ÉNEK.

Nóta: Jézus szenvedéséről.

Vertek keresztény hivek Jézus tiszteletére, mindnyájan hivattatunk neve
dicséretére, mert itt vagyson szüz Anyjával, hét fájdalom a szívét át-
járta.

I.ének.

A Jézus szent szívéhez.

Nóta: Jertek vig örömmel.

Jézusnak hivei ide jöjjetek,
Dicséretet neki buzgón zengjeteK
Dicsértessék az Ur Jézus szíve
Üdvözlégy Mária kegyes szíve.

Jézus, lölkeinkenK kegyes szánója,
Bünös hiveinek hiv Megváltója,
Dicsértessék az Ur Jézus szíve
Üdvözéégy Mária kegyes szíve.

Jézus kegyes szíve értünk bänkódott,
Arttalan szentteste vérrel izzadott,
Dicsértessék... stb.

Értü nk Jézus teste ostoroztatott,
Tövissäl szent feje koronáztatott,
Dicsértessék... s b.

Megnyittatott értü nk Jézus oldala,
Szent szívéből értünk vér és viz folya
Dicsértessék... stb.

Majd ha minékünk is eljön végóránk,
"egyes Jézus akkor jójj el mihozzánk,
Dicsértessék... stb.

Oh szép szüz Mária téged is kérünk,
Te szent fiad előtt esedezz értünk
Dicsértessék... stb.

II.ének.

Elinđult Mária Jézus után,
Hogy majd fölkeresi a Golgotán.
Hull a piros véfe sebciből,
Áztatja a földet mindenfelől.

Az átkozott Júdás hogy eladta,
Harminc ezüst pénzért odajadta
A gonosz zsidóknak, hogy vegyék meg
Tőle Jézusomat, már űljék meg.

Mér nem adta inkább Máriának,
Vagy pedig Mária Magdolnának?
Ezer annyit adott volna érte,
Csakhogy a szent fiát megmenthesse.

(hirdetés)
Hódolót, Konvált Győzőné, Kestyei Érika, 1998.

Ima Krisztus koporsójához.

Leborulunk előtted Óh Jézus koporsója,
Jaj, mer halva fekszik benne az Isten fia.
Jézus sebeit csókoljuk, magunkat hozzá kapcsoljuk,
Jézus Krisztus öt mély sebe, Szűz Anyám hét hegyes tőre,
Minket segítsen halálunknak végóráján, az ítéletnek
Végző napján, mennybe vezessen érettünk szenvedett és meghalt Jézus

Ime megjelentünk a te gyászos koporsód előtt,

A te gyászos temetéseden, leborulva imádjuk a te szentséges testedet, Melyet értünk nyugosztalod ezen szent sirnál gyászba borulva. Könnyes szemmel nézzük a te összeroncsolt, elkékült fájdalmas szent testedet, Óh áldott Jézus, tekints le ránk bűnösökre, Mert a mi bűneink száma nagy, de te irgalmas Jézus vagy, Alázatosan borulunk le ezen sirnál, melyben pihen a te elkinzott, fájdalmas szent tested.

Megjelentünk bűnösök, de bűnbánattal és keserves könnyhullatással, a te gyászos temetésedre, a te édesanyáddal, a fájdalmas Szűz Máriával és a te nemzetségeddel és a te hű szerető tanítványaiddal elédbe borulunk és a századossal verem mellemet.

Siratom bűneimet és sirva kiáltom, jaj, jaj, ez az Isten fia volt, Aki értünk így meghalt. Mindnyájan, kik ide érkezünk az Ur Jézust könnyes szemmel nézzétek, ki az egész világot áldásával elárasztja, a mezőt virággal illatoztatja, a bűnösöket magához hívta, a szomorukat megvigasztalta, a betegeket meggyógyította, miérettünk, bűnösökér a keresztfán meghala.

Itt nyugszik az igazság Istene, ég és föld teremője,

Itt siratja Szűz Mária, és Mária Magdolna,

Összeroncsolt tagjait csókolgatja, könnyeivel áztatja,

Jaj bűnös ember, mert most látod munkádat, hogy a te bűneid megölték Jézusodat. Jaj, gyászba van az egész világ, meghalt a mennyei király.

A harangok megnémultak, a nap, hold, csillagok gyászba borultak,

A föld elkezdett reszketni, a kősziklák repedezni, most az egész

menyország az angyalok, a mennyei karok sirnak és zokognak és

minden jámborok, alázatosok nagy sirással, zokogással vannak eltelve,

Csak te bűnös ember örülsz, vigadsz bűneidben, most minden állat

megindul, csak a bűnös nem busul.

Kérlek titeket kersztény hívek, kik ezen gyászos koporsónál megjelentetek, hogy magatokba szállva sirassátok bűneiteket alázatos szívvel, könnyes szemmel nézzétek az értünk szenvedett és meghalt Isten szent fiára.

Óh áldott Jézus, világ megváltója, tekints a te mennyei trónusodból a szent koporsód előtt esdeklő, könnyörgő bűnös fiaidra és lányaidra,

mély alázattal borulva lábaidhoz, csókolgatjuk fájdalmas és szentséges testedet. Emlékezzél meg Isteni ártatlan bárány ezen nagy napon,

melyen az egész világ bűneinek az atya Istennek, a mennyei Szent Atyának eleget tettél, hogy érttünk oly keserves kínokat és halált szenvedtél.

A magas keresztfán függvén nagy kínaidba, mégis szent Atyádnak értünk

könnyörögtél. Atyám bocsáss meg nekik, akik engem felfeszítettek, mert

nem tudják mit cselekszenek. Bocsáss meg nekik és bűneiket óh Áldott

Jézus, aki a mérges ahalál álmát most aluszod, összeroncsolt, fájdalmas tagjaidat nyugosztalod.

Óh Isten báránya, ki elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk.
 Óh fájdalmas Szűz Mária ne siránkozz ily zokogva, elmúlt fiad nehéz kinja.
 Vigasztallak Szent Jánossa és Mária Magdolnával és a te szent nemzetsége-
 iddel, édes anyám, fájdalmas Mária, ne siránkozz ily zokogva,
 Elmúlt fiad nehéz kinja. Óh fájdalomnak anyja, Mária, hozzád folyamodunk,
 fogadj hozzád bennünket, a te szent nemzetségeid közé,
 Szent fiadnak gyászos temetésére eljöttünk, hogy kegyelmet nyerhessünk,
 Jézusnál, a te szent fiadnál. Te pedig, óh áldott Jézus, világ megváltója,
 Istenek báránya rejts el engem sebedbe, szent kegyelmedbe, hogy majd
 az ítélet napján alhassunk szent atyád jobbán, hogy utolsó szólasom
 hozzád kiáltson, ez legyen Jézusom és szerelmem, kincsem és mindenem
 a te szent sebedbe rejts el engem, szegény lelke.

51

Negyedik ének.

Dallam: Szent Anna, szent Anna stb.

Oh bűnös miért nem sírsz, miért örvendezel,
 A keresztfára előtt miért nem könnyezel?
 Talán nem tudod, hogy ki szenved érted,
 Jézus, Isten fia, a ki szeret téged,
 Rettenetes dolog, hiszen te vétkeztél
 Minden gonoszságban jaj de elmerültél,
 Mégis az Ur Jézust ítelték halálra,
 Érted feszítették magas keresztfára.

Oh te gyarló ember szánjad Jézusodat,
 Több bűnnel meg ne bántsd édes megváltódat,
 Könnyes szemmel tekints fel a keresztfára,
 Szentséges karjai, nézd, mint ki van tárva.

Szentséges szavait mintha most hallanám,
 Hadd öleljelek meg bűnös, siess hozzám,
 Térj meg édes fiam, hagyd el bűneidet,
 Add az én szívemnek a te hű szivedet.

Zokog, sir a szívem szenvedő Jézusom,
 Ha fájdalmaidról mélyen gondolkozom,
 Én érdelek halált, te halsz meg érttem
 Oh édes Jézusom, bocsáss meg énnekem.

Ily nagy szerelmedet mikép háláljam meg,
 Sok szenvedéseidet mikép fizessem meg;
 Fogadom Jézusom, többé meg nem bántlak;
 Szívemből, s lelkemből tégedet imádlak.

Szenvedő Jézusom, oh el ne hagyj engem,
 Nagy dicsőségedből részeltesséd lelkem;
 Jaj, mert ha te elhagysz, ugyan hová legyek,
 Elkárhozik lelkem, örökre elveszek.

Te hozzád fordulok fájdalmas szűz anya,
 Jöjj segítségemre oh szép szűz Mária,
 Egedezs érttem a te szent fiadnál
 Hogy üdvöt találjak drága zsámolyodnál.

./.

52

Vigasztald meg kérlek, bánatos szívemet,
Ne hagyj el engemet, bűnös gyermekedet;
Te szent oltalmadba ajánlom magamat,
Oh tárd ki felettem anyai karodat.

Árvák és özvegyek anyja szűz Mária,
Szegény bűnösöknek kegyes szószólója;
Ki a kereszttel szomorúan állottál.
Kérünk, Jézus előtt értünk imádkozzál.

Nagy dicsőség legyen az örök Atyá
a többi része nem olvasható

Ötödik ének

Eleje nem olvasható.

A holnapi szép napra hogy felvirradjunk
Uj szívvel Isten téged buzgón imádjunk;
Oh adj csendes jó éjszakát stb.

Oh szerelmes szűz anyánk, tárd ki karjaid
Oltalmazd minden véstől hü tisztelőid,
Oh adj csendes jó éjszakát stb.

Mennycsillag szép csillaga, ragyogj felettünk,
Hogy fényednél tehozzád mennybe mehesünk.
Oh adj csendes jó éjszakát stb.

Bucsuzó ének.

Dallama: Oh áldott szent Isten, stb.

nem olvasható, szakadt,

A Kálvária-induláshoz

Nóta: Oh áldott szent Istensat.

Isten hozzád anyám itt a gyászos óra
 melyben indulnom kell a gyászos halálra.
 Látod kedves dajkám nekem meg kell halni
 Tőled is szüz anyám immár el kell válni.

Igy bucsuzott Jézus az édes anyjától,
 Az ég és a földnek szüz királynéjától.
 Elindult ur Jézus getszemáné kertbe
 Ottan imádkozott térdeire esve,

Kérte leborulva mennyi szent atyját
 Hogyha lehetséges muljék el a pohár
 A lélek nagyon kész de a test erőtlen
 Oh keserves halál iszonyu kegyetlen.

Mennyei szent atya így küldi angyalát
 Itt hozom ur Jézus a töviekoronát.

Jönnék ur Jézusért katonák poroszlók
 A durva vitézek épen ötszáz és nyolc.

Elébe megy Jézus a fátylás seregnek
 Így szólítá őt mge hogy ők kit keresnek,
 Názáreti Jézust így volt a felelet,

Én vagyok így mondá Jézus a seregnek.

Jézusra rohannak karddal dorongokkal
 Kötözik kötéllal erős vaslánczokkal,
 Vezetek ur Jézust a főpap házához
 Most fognak Jézusnak keserves kinjához.

Kérdezi a főpap a tudományáról
 Nyakon arczul verik jobb és bal oldalról.
 Ha gonoszul szólzam tegyél bizo yságot
 Ha pedig jól szóltam mért vered orczámat.

Reggel adták Jézust ítélő birónak
 Puczius Pilátus császár tisztartónak.
 Rimondták fejére a nagy szentneziát,
 Oh ártatlan bárány vedd fel a keresztet.

Fölveszi vállára Jézus a keresztet,
 Feszítsd meg feszítsd meg csak azt kiáltották.
 Elindult ur Jézus a nehéz keresztel
 Kálvária utján háromszor esett el.

Festi már az arczát Jézus piros vére
 Fájdalmas szüz anya felsóhajt az égre,
 Mert elesett Jézus nehéz kereszt alatt
 A világ bűnsit Atyja mind rárakta

Oh kedves szülöttem ártatlan bárnyom
 Nincs tovább örömem veled meg jell halnom.

elköltik rugdalják hogy Kálváriára
 Majd ott felszögezik durva keresztfára.

elszögezték Jézust a magas keresztre
 Nap hold és csillagok sirnak keseregve,

Áll a gyás keresztfa magas Kálvárián
 Érettünk haldoklik az ártatlan bárány.

Ékint fel oh bűnös most a keresztfára
 Nézd mint szenved érted az Isten b ránya.

Oh n mennyei fölség ártatlan Jézusunk
 Mi bűnös fiaid elébe borulunk.

Endegg szenvedésed vérednek hullása
 Vezessen föl minket a szép menyországba.

Alálunk óráján ítélet nagy napján,
 Állhassunk mindnyájan szent Atyádnak jobbján. Amen

- - - -

⊕

Minden Szenthelyre Beköszöntő Ének a háboru idejében.
Az Ur Jézus Krisztus szent szívéhez Kolyamodunk segélyért.
Kiadja: Iván Antal. Nadai I. Könyvnyomdája Keszthely.

Jézus szent vérééről.

Nóta: Királyi zászlók lobognak.

1. Lehullott a Jézus vére,
A szent keresztfa tővére;
Drágalátos szent testéről,
Öt mélységes sebeiből.
2. De a földben nem maradtak,
Mint piros rózsák, kinyitak,
A szent angyalok felszedték,
Alázatosan tisztelték.
3. Jézus mondá az angyalnak,
Vidd fel mennybe szent Atyámnak,
Mondjad keresztfámról küldöm
Fogadja kedvesen tőlem.
4. Ez a világ drága ára,
Sebeim kinyilt rózsája,
Mit nagy fájdalomban szültem,
Véres könnyekkel öntöztem.
5. Nincs már hátra, csak egy órád,
Elvégszódik minden munkád;
Kifogy a keserű pohár,
Mely világ kezdetétől vár.
6. Ádám keserű almája
Hozott e kínos halálra,
Jertek az én keresztfámhoz,
Üdvösségetek oltárához.
7. Boruljatok le előtte,
Szent Atyámhoz könyörögve;
Soha el ne felejtsetek,
Hogy meghaltam érettetek.
8. Üdvözlégy Jézus szent vére,
Üdvösségünk drága bére;
Dicsőséges öt mély sebe,
Üdvözlégy egész szent teste.
9. Áldott légy oh szent keresztfa,
Szent áldozat szent oltára -
Rajtad az ártatlan bárány
Istennek feláldoztatván.

10. Oh, irgalmas Jézus Istenem
Leborulok esedezni,
Drága Keresztfelel Sívni
Nyind meg az Ajakát mélyen Ára

Először az igali előénekes Szijártó Pál énekét mutatjuk be:
/kotta/

Lehullott a Jézus vére,
A szent keresztfa tövére,
Drágalátos szent testébül
Öt mélységes sebéjibül.

De a földben nem maradtak,
Mint piros rózsa kinyíltak,
Az angyalok mind felszedték,
Nagy alázattal tisztelték.

Mondá Jézus az angyalnak,
Vidd föl mennybe szent Atyámnak,
Mondjad, keresztfámról küldtem,
Fogadja kedvessen tölemmennyem.stb.

Igal, Szijártó Pál, 1896.

Ugyancsak tőle hallgassuk meg a Köszöntünk tegdőt Jézus Keresztje
kezdetű ének/s utána Ángyán József és a csángó Benke néni áriáját/.

/kotta/
Köszöntünk tegdőt Jézus keresztje,
Majre függesztetett Megváltónk teste,
Cidrusfára volt szögezve,
Jézus ártatlan két keze.

/kotta/
Lehullott a Jézus vére, A szent keresztfa tövére,
Az Ur Jézus szent testébül, Öt mélységes sebéjibül.
De ja földön nem maradtak, Mint piros rózsa kinyíltak,
Az angyalok mind felszedték, Alázatosan tisztelték.
Jézus mondá a zangyalnak, Vidd fel mennybe szent Atyámnak,
Mondjad, keresztfámról küldtem, Vegy kedvessen énetöllem.
Ez a világ rögára ára, Hozottk engem a halálra,
Mely nagy fájdalommal szültem, Véres k.nyvek közt öntöztem

43

(A)

A Kálvária-induláshoz

Nóta: Oh áldott szent Istensat.

Isten hozzád anyám itt a gyászos óra
melyben indulnom kell a gyászos halálra.
Látod kedves dajkám nekem meg kell halni
Tőled is szüz anyám immár el kell válni.

Igy bucsuzott Hézus az édes anyjától,
Az ég és a földnek szüz királynéjától.
Elindult ur Jézus gethszemáné kertbe
Ottan imádkozott térdeire esve,

Kérte leborulva mennyi szent atyját
Hogyha lehetséges muljék el a pohár
A lélek nagyon kész de a test erőtlén
Oh keserves halál iszonyu kegyetlen.

Mennyei szent atya így küldi angyalát
Itt hozom ur Jézus a töviskoronát.

Jönnék ur Jézuslrt katonák poroszlók
A durva vitézek épen ötszáz és nyolc.

Elébe megy Jézus a fáklás seregnek
Igy szólítá őt mge hogy ők kit keresnek,
Názáreti Jézust így volt a felelet,
En vagyok így mondá Jézus a seregnek.

Jézusra rohannak karddal dorongokkal
Kötözik kötéllal erős vaslánczokkal,
Vezeteik ur Jézust a főpap házához
Most fognak Jézusnak keserves kinjához.

Kérdezi a főpap, a tudományáról
Nyakon arczul verik jobb és bal oldalról.
Ha gonoszul szólzam tegyél bizonytságot
Ha pedig jól szóltam mért vered orczámat.

Reggel adták Jézust ítélő birónak
Pnczius Pilátus császár tisztartónak.
Kimondták fejére a nagy szentncziát,
Oh ártatlan bárány vedd fel a keresztet.

Fölveszi vállára Jézus a kresztfát,
Feszítsd meg feszítsd meg csak azt kiáltották.
Elindult ur Jézus a nehéz keresztel
Kálvária utján háromszor esett el.

Festi már az arczát Jézus piros vére
Fájdalmas szüz anya felsóhajt az égre,
Mert elesett Jézus nehéz kereszt alatt
A világ bűneit Atyja mind rárakta

Oh kedves szülöttem ártatlan bárnyom
Nincs tovább örömem veled meg jell halnom.

elköltik rugdalják hogy Kálváriára
Majd ott felszögezik durva keresztfára.

elszögezték Jézust a magas keresztre
Nap hold és csillagok sirnak keseregve,

Áll a gyászkeresztfa magas Kálvárián
Érettünk haldoklik az ártatlan bárány.

Ékint fel oh bűnös most a keresztfára
Nézd mint szenved érted az Isten báránya.

Oh n mennyei fölség ártatlan Jézusunk
Mi bűnös fiaid elébe borulunk.

Endegg szenvedésed vérednek hullása
Vezessen föl minket a szép menyországba.

Halálunk óráján ítélet nagy napján,
Állhassunk mindnyájan szent Atyádnak jobbán. Amen

Hol vagy én Jézusom, szerelmesem

1.

Készül a mennyország gyászmenyegzőre,
Mert az Isten fia megy esküvőre,
Vállán a keresztfa, a násznagya kíséri
A magas Golgotára.

58

2.

Indul már utána a zsidó násznép,
El is van készülve a harminchét hóhér.
Vőlegény a Jézus, Isten fia,
Szomorú menyasszony a Szűz Mária.

3.

Mondják Ur Jézusnak, Anás főpapnak,
Meg lesz a kézfogó majd Heródesnál,
Pilátus rámondja majd az áldást,
Ő végzi el majd a gyászbúcsúztatást.

4.

Meg van az ékes vőlegény bokréta,
Kegyetlen tövisből kötött korona,
Szent kezén van a nász jegygyűrűje,
A hóhérok láncza és kötele.

5.

Vőlegényi köntös menyegzős ruha,
Fel van öltöztetve csúfos bársonyba,
Fel van ékesítve piros vérrel,
Bűnös ember meg kell halni érted.

6.

Szent kezébe van a királyi pálca,
Három hóhér jobbról-balról csapdozza,
Folik szent testéből piros vére,
Gyászba burult a szép csillegos égre.

7.

Kiért a nagy hegyre a szép vőlegény,
Kesergő nyoszolók ötet kísérvén,
Veronika fehér jegykendője
Mi bűnösök lelkünk megtörlője.

8.

Poharat készítik erős epével,
Hogy igya meg Jézus most készüljék el,
Mert már képszen várja a násznagya,
Le van fektetve a gyászkeresztfa.

9.

Földig gyászba van az égi menyasszony,
Keservesen sir a szép Szűz Mária,
Hogy ilyen menyekzót soha nem halott,
Kinos gyötrelmet, mit most látok.

10.

Áll a gyászkeresztfa a kálvárián,
Rajta haldóklík az ártatlan bárány,
Szentséges karjai ki vannak tárva,
Szent teste mind össze van roncsolva.

11.

Most érkezett meg a mennyei atya,
A szent fiának gyászlakomára,
Atyám szent lelkemet szent kezedbe,
Mert elfáradtam a menyegzőbe.

12.

Világot megváltja édes Jézusom,
Lelkemet, testemet most reád bízom,
Kik dicsértedre ide jöttünk,
Veled mennyországbán örvekedzünk.

13.

Fájdalmas szüzanyám, szép Szűz Mária,
Kérlek édesanyám fájdalmaidra,
Fogadjál minket is kegyelmedbe,
Veled éljünk örökön örökre. Amen.

- - -

Nagybűjti énekek

1.

Jeruzsálem utca vérrel folydogál,
Mert a Szűz Mária benne sirdogál,
Sirval keresi szent fiát,
A világnak megváltóját.

2.

Mindenütt keresi szelid magzatját,
Ekképp hangoztatja zokogó szavát,
Jeruzsálem, Jeruzsálem
Benned a vér rózsát terem.

3.

Utcáról, utcára fiát keresi,
Hegyedtől, völgyektől sirva kérdezi,
Jeruzsálem, Jeruzsálem
Nem láttad-e szép gyermekem?

4.

Hegyek és völgyek ti is szóljatok,
Szomorú sorsomban vigasztaljatok,
Gyermekemről hirt mondani,
Nem tudom merre kell mennem.

5.

Kedves tanítványoim ugyan hol vagytok,
Ily nagy árvaságban bátorítsatok,
Mert fiamtól fosztattam,
Ily árvaságra jutottam.

6. Óh

Óh, szomorú anya, de gyászba voltál,
A sok jajszó között, majd szörnyet haltál,
Mégsem leltél bátoritot,
Szent fiadhoz utasítót.

7.

Jeruzsálem utcáit te mind bójártad,
Hegyet, és völgyet jajjal megráztad,
Mégsem találtál fiadra,
Az elröbölt magzatodra.

8.

A golgota útján, hogy rátaláltál,
Jézus nyomán ott már utaztál,
Mert meglelted véres útját,
Melel festi a golgotát.

9.

Szörnyű fájdalmadban akkor elhaltál,
Midőn ilyen útra sirva találtál,
Melyet festett Jézus vére,
Az egész világ üdvére.

10.

A te drága szent szád Jézust hálta,
Egetvert a hangod mégsem hallotta,
Szived szörnyű keservében
Elestél a köves földre.

11.

Szörnyű fájdalmadban ismét felkeltél,
A kálvária-hegy felé siettél,
Ott találtál magzatodra,
Szerelmes, kedves fiadra.

12.

Sűrű könnyhullajtásban hozzá siettél,
Eresszenek hozzá így könyörögtél,
De a sok nép nem eresztett,
Szent szivedben így keserített.

13.

Még ölelheted kedves magzatodat,
Inkább a dühös nép így szomorított,
Ha jó anya lettél volna,
Fiad így meg nem halt volna.

14.

Jeruzsálem utca vérrel folydogál,
Mert a Szűz Mária benne sirdogál,
Sirva keresi szent fiát,
A világ megváltóját.

- - -

(2)

Először az igali előénekes Szijártó Pál énekét mutatjuk be.
/kotta/

Lehullott a Jézus vére,
A szent keresztfa tövére,
Drágalátos szent testéből
Öt mélységes sebéjiből.

De a földben nem maradtak,
Mint piros rózsák kinyíltak,
Az angyalok mind fűlszedték,
Nagy alázattal tisztelték.

Mondá Jézus az angyalnak,
Vidd föl mennybe szent Atyámnak,
Mondjad, keresztfámról küldtem,
Fogadja kedvessen tölemann.stb.

Igal, Szijártó Pál, 1896.

Készült először a
Ugyencsek tőle heligassuk meg a Készültünk tegdőt Jézus Kőrüszkje
kezdetű éneket/s utána Angyán József és a csángó Benke néni áriáját/.

/kotta/

Készültünk tegdőt Jézus kőrüszkje,
Majre függesztett Megváltónk teste,
Cidrusfára volt szögezve,
Jézus ártatlan két keze.

/kotta/

Lehullott a Jézus vére, A szent keresztfa tövire,
Az Ur Jézus szent testéből, Öt mélységes sebéjiből.
De ja földön nem maradtak, Mint piros rózsák kinyíltak,
Az angyalok mind felszedték, Alázatosan tisztelték.
Jézus mondá a zangyalnak, Vidd fel menbe szent Atyámnak,
Mondjad, keresztfámról küldtem, Vegy kedvessen énetüllem.
Ez a világ régóta ára, Hozottk engem a halálra,
Mely nagy fájdalommal szültem, Véres k.nyvek közt üntöztem

A' szenvedő Jézus' szemléléséről, a' bűnöst meg térésre intő ének.

- 1827-

A' szent kereszt út végén.

Ó, bűnös, siralommal itt lássad munkádat,
Szívbeli fájdalommal Szemléld megváltódat,
Sok bűneid miatt búsul és lankad,
Nagy keserűségben le-dőlt és izzad.

Kegyetlenül veszszőkkel Jézus~~x~~ tsapdostatott,
Etzettel és epével szomja kinoztatott,
Tövises korona szent fejét szurdallya,
A' Kereszt nehéz sullya a' földre le-nyomja.

Fejétől egész talpig nints benne épség,
Véfe tsepekben folyik, teste dagadott, kék,
Embortelenséggel, kemény ütésekkel
Keresztre lábát 's kezét verték nagy szegekkel.

Az egész teste egy nagy seb és tsupa vereség,
Az emberek közt fájdalmában ég,
Szemléld ember' szív, bűnöd ezt mivelte,
Bűnöd szerelmes Jézust keresztfán megölte.

Im, Jézus fejét hajtya és megkötél halálozik,
Lelkét Attyjának adgya, szive meg-nyittatik,
A' nap és hold világ halálát sirattyák,
A' kősziklák repednek és Jézust sajnállyák.

Ó, Jézus el ne veszszen haláloz lelkünkben,
Add, hogy ésszesülhessen kinszenvedésedben,
Véreddel bűnünket mosd le
És kimúláskor mennybe vidd lelkünket. Amen.

- -

Nézzed a' ki néz le a' szent keresztfárul,
Hogy foly a vérpatak sebes oldalából,
Mennyi könnyhullatás tsepeg ortzájárul,
Melly nehéz nyögések szakadnak szájából.

Nézzed a' két kezét, hogy ki-terjesztette,
Kezeit, lábait által szegeztette,
Elbágyadott fejét jobbra eresztette,
Két felől két lator kinlódik mellette.

Ártatlan ember az, látom személyéről,
Nem magáért szenved, ösmérem véréről,
Óh, bártsak valamit hallanak ügyéről,
A' drága Jézusnak kinszenvedéséről,
Mennybéli nagy Isten, add, én szerentsétlen
Szegény bűnös lélek, hogy neved ditsérjem,
Midőn lesz halálunk, segíts meg bennünket,
Jézus Máriával vedd hozzád lelkünket.

Noha az lelkünknek már vagyon rendelve,
A kit meg-tarthatnánk az örök életbe,
Mert a' szentháromság egy napot egy hétbe
Hagyott az lelkünknek üdvözlésére.

Hogy elég az hat nap egy hétben testünknek,
Szentejjük fel kérlek az egygyetlen lelkünknek,
Mellyik az az egy nap, fel-szentelt vasárnap,
Kit az szentháromság választott magának.

Még is általadta az lelkünk számára,
Hogy könnyebben jutnánk ditső országába,
De azt sem tartják meg, mert gonoszok vagyunk,
A' sátány ereje hatalmat vesz rajtunk.

Mert még ránk sem virad jól a szent vasárnap,
Már akkor azon vagy, kedvezel torkodnak,
Még ágyadban fekszel, Istenedet bántod,
A' szegény lelkedet így botránkoztatod.

Hogy várhattjuk ránk a szent vasárnapot,
Nem tudjuk ditsérni a' szentháromságot,
Mely által kinyittatik az Isten temploma,
El-megyünk beléje, nem ájtatosságra.

Megyünk a' lelkünknek botránkozására,
Felebaráunknak rágalmazására,
Be ülsz az helyedbe az Isten házába,
Hányod szemeidet felebarátodra.

Mitsoda ruhába, minő öltözetbe
Gyün bé a templomba szemeid eleibe,
Már akkor ördög reá üll szivünkre,
Nem hágy figyelmezni Isten igéjére.

De mikor ki jövünk az Isten házábul,
Nem tudunk beszélni a' préfikálásrul,
De bezzeg beszélünk felebarátunkrul,
Tzifra öltözetrül, ördögi pompákrul.

Mig házádban nem élsz, mindig errül beszélsz,
Óh, ájtatos lélek, ezektül, mert nem félsz,
Talán azt gondolod soha sem fogsz meg halni,
Ez gyarló világot mindig fogod élni?

Igyekezzünk, kérlek, a lelkünk számára,
Hogy juthasson lelkünk örök boldogságba,
Mert észre sem vesszük, el gyün az az óra,
Ellyben szóllittanak a nagy számadásra.

Bezzeg szegény lélek, hogy fog számot adni,
testi bűneinkért kell néki szenvedni,
Jobb lett volna nekünk soha nem születni,
Gonosz testünk miatt lelkünk el fog veszni.

Azért atyák, anyák, jól gondolkozzatok,
Gyermekeiteket mire taníttátok,
Gyermekeitek miatt el ne kárhozzátok,
enyország ajtaját be ne zárassátok.

^m Vannak Ollyan atyák, olyan édes anyák,
Kik gyermekeiket mindenre ráhadgyák,
Kinyire-kedvire gyermeket neveli,
Védő teremtőjé^t csak alig ösmeri.

Azért bűnös lélek, kérjed Istenedet,
Mentse meg pokoltul azok egy lelkedet,
Mert Jézus érettünk kinthalált szenvedett,
Szörnyü halálával nyert menyben életet.

De ha szívbül, ki minket teremtett,
Bizonynyal megadja az örök életet.
Kegyes Máriának így léssen öröme,
Őtet magasztallyuk királyi székibe.

Felséges Ur Isten ki lakozol menyben,
Tekits kegyes szemmel a' siralom völgyben,
Mert már el kell veszni a' szörnyü vétekben,
Ha csak az Ur Jézus nem vesz kegyelmében.

De szegény bűnös még sem veszi észre
Hogy kine tisztelni a ki teremtette,
Mert el van már bizva a' nagy kevélységbe,
Nem sokat figyelmez Isten igájére.

Bezzeg az ördögi gyönyörködésekbe,
Mint van a' bűnösnek tellyes reménysége,
Nints is már közöttünk az Isten félelme,
Keservessen jutunk szent színe eleibe.

Mivel az Ur Krisztus kész meg bocsátani,
Mert ő egy lelket sem akar el-vesztetni,
A ki szívbül kéri, kész üdvözíteni,
De gonoszságunkal erőst már fel hagyni.

Kit a' Szemháromság adgyon és engedgyen,
Tőlünk ditsértessék mind örökké, ámen.

Legujabb szent ének
Krisztus koporsója
felett

Dala: Ki az egek helységében lakol.

"icsértessék Jézus koporsója,
 "ilyen halva fekszik Isten fia,
 A halálnak álmát most alusza,
 Elroncsolt tagjait nyugosztalja.
 Minden tagja a nagy fájdalomtól,
 Átolvadott nehéz kinjaitól,
 Elrontatott nagy ostorozás alatt,
 megtöretett sok bűneink miatt
 Sir a szűz Mária fájdamlában,
 Siratja szent fiát szent sirjában,
 "önnnyekkel áztatja elromlott tagjait,
 Bus csókokkal hideg tetemít.
 Itt nyugszik az élet teremtője,
 Gyászkoporsóban nyugszik Istene,
 megváltózott egész föld természete,
 Mért gyászkoporsóban van Istene.
 "eghalt, a ki nekünk éltet adott,
 Ki mennyekből e földre alászállott,
 Drága szent vérrel bennünket megváltott,
 Halálával örök éltet hozott.
 "Árván maradt a szép szűz Mária
 "ert elmaradt tőle kedves fia,
 E világnak vétke halálát okozta,
 A nehéz keresztfát vállaira nyomta.
 "yertek ide árvák Máriához,
 Bánatos özvegyek szűz anyánkhoz,
 "egkóstolta árvaságtok sorsát,
 "egitta özvegység keserű poharát,
 "Oh Mária árváknak szemei,
 reád néznek szegények ügyei,
 Ohajtanak özvegyek szívei,
 Fohászkodnak bűnösök lelkei.
 "Te vagy nekünk oh szűz reménységünk,
 Jézus előtt szószólónk, mentségünk,
 "ördög ellen bátor segítségünk,
 Te általad lésszen erősségünk, Amen.

Megujabb szent ének
Krisztus Koporsója felett.
Dala: Ki az egek helységében lakol

A keresztve

elált is? -

Dicsértessék Jézus koporsója
Melyben halva fekszik Isten fia.
A halálnak álmát most balussza
Elrontolt tagjait nyugosztalja.

Minden tagja a nagy fájadaálmaktól
Átolvadott nehéz kinjaitól
Elrontatott nagy ostorozás alatt
Megtöretett sok bűneink miatt.

Sir a szűz Mária fájdalmában
Siratja szent fiát szent sirjában
Lányokkal áztatja elromlott tagjait
Bus csókokkal hideg tetemeit.

Itt fekszik az élet teremője,
Gyász koporsóban nyugszik Istene,
Mégváltózott egész föld természete
Mert gyász koporsóban van Istene.

Meghalt a ki náknk éltet adott
 Ki mennyekből e földre ^{alá} szállott,
 Drága szent vérrel bennünket megváltott
 Halálával örök éltet hozott.

Árván maradt a szép szüz Mária
 Mert elmaradt tőle kedves fia,
 Evilágnak vétke halálát okozta
 A nehéz keresztfát vállaira nyomta.

Gyertek ide árvák Máriához
 Bánaots özvegyek ~~kírk~~hoszüz anyánkhoz
 Megkóstolta árvaságtok sorsát
 Megitta özvegység keserű poharát.

Oh Mária árváknak szemei,
 Neád néznek szegények ügyei,
 Óhajtnak özvegyek szivei,
 Fohászkodnak bünösök lelkei.

Te vagy nekünk oh szüz reménységünk,
 Jézus előtt szószólónk, mentaégünk,
 Ördög ellen bátor segítségünk
 Te általad léssen erősségünk.

Kik nyomorgunk keserűségünkben
 Siránkozunk ~~xx~~ fájdalmas ügyünkben,
 Téged kérünk ily nagy szükségünkben,
 Légy oltalmunk sok veszedelmünkben.

Végre oh Mária légy mellettünk,
 Drága szent fiadnál szólj ~~meink~~ helyettünk,
 Áldj meg oh szüz e siralom völgyben,
 Végre tisztelheünk az egekben.

Jertek oh bűnösök a szent keresztfához
 ,Gazdagok, szegények Jézus halálához
 Ifjak és öregek, árvák és özvegyek
 Kiknek szomorúság csüggeszti szívetek.

Elsőben jőjjetek uzsorás gazdagok
 Kik a szent misére templomba nem jártok
 Evangéliom szavát nem hallgatjátok
 Világért vesztitek égi koronátok.

Jézus keresztjére sirva tekintsetek
 Mert ezen függ néktek legnagyobb kincsetek
 Uzsoráskodáshoz ne ragaszkodjatok
 Van mennyország, pokol arra gondoljatok.

Árvát és özvegyet ne sanyargassatok
 Kis vagyonait el ne zsákmányoljátok
 Mert azért az Isten ostort ereszt rátok
 Azért elvesztitek égi jutalmatok.

Itt mindenkinek a földi nagy gazdagság
 Bármilyen nagy legyen is, csak mulandóság
 Gondold meg jól gazdag, hogy van egy boldogság
 Melyet föl nem halad semmi nagy gazdagság.

Az pedig az Isten ítélő székje
 Hová el fog jutni világ minden népje
 Minden gyűjtött kincsed tőled csak itt marad
 Itten ha jót tettél veled csak az halad.

Nem lesznek barátid kik vigasztaljanak
 Az idegen földre veled haladjanak
 Mert nem kell ott szépség, sem pedig ékesség
 Csak itt ha jót tettél az lesz minden mentség.

Azért a szent misét buzgón hallgassátok
 Szent evangéliomot jól megtartsátok
 A prédikációt jól meghallgassátok
 Mennyország ajtaját avval fölnyissátok.

Az Isten házából hogyha jöttök haza
 A prédikáció mi volt Isten szava
 Arról beszéljétek abban örvendjétek
 Ugy adatnak nektek mennyei örömek.

Beszéltek mindenkor a nagy gazdagságról
 Ha templomból jöttök a cifra ruháról
 Világi dicsvágyról, ördögi pompáról
 Nem az üdvözítő anyaszenegyházról.

Gyónót, áldozókat kirágalmazzátok
 Oltáriszentséget semminek tartjátok
 Ki abban részesül kigunyoroljátok
 Mert a Jézus testét ti nem használjátok.

Dallama: Mária mennyeknek királyné asszonya.

Ki vagy mért függsz itt a magas keresztfán
Három szegtől tartva a keresztt oltárán
Mily szeliden fekszel halálos ágyadon
Iszonyu vér csepeg és csurog arczodon.

Látom a fejedet a tövis koronát
Fejedet tövises veréjték furta át
Látom szeidet halálra fordulva
Rajtad az ég és föld szörnyen elbámulva.

Látom a te szent szádat, vérrel van tele
A szent szág széle is már mint el van sülve
Angyali fejedet ime lehajtottad
Melkedet atyádnak kezeibe adtad.

Ki vagy, hogy oldalad is át vagyon fúrva
Szent szived ajtaja azon van megnyitva
Onnan foly vér és viz irgalom olaja
Az emberek bűneit azzal mosogatja.

Szentséges kezeid ki vann terjesztve
Iszonyu két szeggel kereszthez szegezve
Onna csepeg a menny gyönyörű harmatja
Az angyali sereg mennyben azt siratja.

Gyenge derekadon iszonyu kötél van
Látom körülötted számtalan hóhér van
Hetven és két tövis csak szent fejedben van
Hát még egész tested sebekkel rakva van.

Ki vagy szelid bárány, hogy ily nagy kint szenvedsz
A magas keresztfán életeddel fizetsz
Talán te vagy Jézus az Istennek fia
Az egész világnak leszel megváltója.

T evagy én Jézusom a kit én szemlélek
A nagy bűnök miatt én meg nem ismerek
A nagy keresztfán én nagy sbekben látlak
Számtalan bűnömért im itt téged áldlak.

Világi dicsvágyról ,ördögi pompáról
Nem az üdvözítő anyaszenegyházról.

Gyónót, áldozókat kirágalmaztatok
Oltáriszentséget semminek tartjátok
Ki abban részesül kigunyoroljátok
Mert a Jézus testét ti nem használjátok.

Uj ének a szent kereszthez.
Sok és siralmas esetek sat.

Budán, 1863.

Nyomatta és kiadta Bagó Márton.

Ének Krisztus kinszenvedéséről.

Nóta: Dicsédr Sion megváltódat.

Sok és siralmas esetek

Az úr Jézuson történtek,

Hogy emberi nemzetnek

Váltságát elkezdette.

Legelsőbban hogy született,

Egyiptomba kergettetett,

Visszajött Mázáretba,

Inént Jeruzsálembe.

Itt a kedves tanítványa

Harmincz ezüstért eladja,

Egy utolsó vacsorátm

Tanítványinak ad.

A lábaikat megmosta,

Sz. szájával megcsókolta,

A szent testét és vérét

Tanítványinak adja.

"Ez az én testem, egyétek,

Ez az én vérem, vegyétek,

Igyátok ezt mindnyájan,

Ez az új testamentom.

Mely érettetek adatik,

Ezeket cselekedjétek

Én emlékezetemre

Az oltári szentségbe.

Bizonyyal mondom tinektek,

Egy elárul közületek;

Elmegy az ember fia,

Mint róla meg van írva.

De jaj annak az embernek,

A ki elárul engemet,

Az embernek jobb volna,

Ha nem született volna.

Elvégezvén sz. beszédét,

Kivezett tanítványit

A getzemani kertbe

Az olajfák hegyére.

"Ez éjjel jól vagyázatok,

Mindnyájan megbotránykoztok,

Én bennem ez éjszaka,

Mint rólam meg van írva".

Itt vérrel verejtékezett,

Haláltól igen rettegett,

Azt mondta: "Oh atyám!

Muljék el tőlem e pohár"

Háromszor így imádkozott,

Sz. Atyjához sóhajtozott,

Felkelté tanítványit,

Szomoruan szólott így:

"Nem vigyázhattok-e velem,

Ezen félelmes éjjelen?

Kész ugyan az én lelkem,

De erőtlen a testem"

Judás vezet nagy sereget,

Jézus így szól: "kit kerestek?"

Mindnyájan azt kiáltják:

"Jézust, zsidók, királyát"

Judás Jézust megcsókolta,

A gyilkosoknak jelt ada,

"Üdvözlégyrabbi!" mondja,

Jézus neki így szóla:

"Csókkal árulsz el engemet,

A te édes mesteredet,

Én vagyok, kit kerestek,

Tanítványim ereszszetek"

Kötelekkel megkötözték,

Pilátushoz elkísérték,

Ottan megostorozták,

Tövissel koronázták.

Ottan halálra ítélték,

Nagy kersztjét elkészíték,

Szent vállára felveszi,

Kálváriáta viszi.

Ti értetek Jézus meghalt nem hiszitek
 A szét misét ti nevétsígesnek veszitek
 Él még az ur Jézus eljön megítélni
 A napot sem órát nektek nem hirdeti.

Elmentek templomba vakmerő szokásból
 Szent gyülekezetbe nem ájtatosságból
 Hanem hogy magatokat megmutassátok
 Szegény lelketeket botránkoztatassátok.

Gondold meg keresztény mire vagy teremtve
 Tekint a Jézusnak véres keresztjére
 Nézz a Jézusodnak sábel telt tesére
 Számtalan ütések iszonyu kéksége.

Látod, hogy a földön nincsen jó bő áldás
 Mert szivedből kihalt az Isten imádás
 Gondolysz te magadnak szerebcsés jövőket
 És sok munkád által gazt terem a földed.

Itt a földön minden után repeszkezel
 Csak a szegény lelkedről megfélejtkezel.
 Hogy még lelked is van aztat el sem hiszed
 A véred meghül és meghalsz azt remélléd.

Oh balgatag sötét értelmű keresztény
 A kiket így táplál a sötét érzemény
 Folyamodjál kérlek a szűz Máriához
 Ha megtérsz elfogad bemutat fiához.

Kérlek ne láss annyira e gyászvilághoz
 Árvák és özvegyek sanyargatásához
 Mertb elvesztéd érte az ég koronájt
 Ut Jézus Krisztusnak örök birodalmát.

Oh jójjetek ide ti szegény öregek
 Kiknek köny áztatja száraz kenyeretek
 Talán rossz a gyermek a kit neveltetek
 Az szaporitja könyekkel ételetek.

Jertek és nézzetek magas keresztfára
 Itt függ szenvedéstekek legdrágább ára
 Alatta Mária fájdalmas szűz anya
 Hullatott könyeiteket elfogadja.

Jertek a kereszthez ugyan ti szegények
 A hitetlenekkel oda tekintsetek
 Ott függ három szegen a szegények atyja
 Ki a szegényekkel gazdagságát osztja.

Látjátok szent vérét mily bőven folytatja

Látjátok szent vérét mily bőven fojvatja
A gazdaságának egy részét árasztja
A ki hozzá fordul megajándékozza
Szél~~s~~ shosszu karját mindenkire tárja.

Kedves keresztények a Jézusra kérlek
Az elmondott szókra jól figyelmezzetek
Kérlek ne a pokol utjáján haladjatok
Hanem a mennyország legyen jutalmatok.

Amen.

Komcsal Károly

1865. (4)

Jézus az olajfák hegyére elutazott
 Ámulóra ott várakozott;
 A gecsemáné kertben vérrel verejtékezett,
 Szent testében annyira gyötrőde,
 Háromszor a földre arczra leborula,
 Szent Atyához így imádkoza:
 Fájdalmas szivemmel elédbe járulok,
 Töredelmes lelkemmel úgy siránkozok.

Kegyetlen hóhérlóid érkeztek,
 Judástól az áruló csókját által vetted,
 Szent kezeid kötelekkel megkötözték,
 És Ponczius "ilátushoz úgy kísérték,
 Áldott Jézusom! ki jut rád a végső szentencia.
 Szent testedet felfeszítik a keresztfára!
 Fájdalmas... stb.

Szűz Mária sz.fiat mindenütt keresi,
 Óh fájdalom az utcán meg is leli,
 Megszaggatott vállain a keresztfát viszi,
 Szent Biát mindenütt sirva is kéri?
 Az anyai szivét a hegyes tör vérzi,
 Jézust az ő kintói közt szemléli,
 Fájdalmas... stb.

Szent Veronika keszkenőjét odadja,
 Véres arczáját Jézusnak mikor meglátja,
 Jézus a keszkenőt ismét vissza adja,
 Szent ábrázatját egészen rajta hagyja,
 Fájdalmas teste a keresztet tovább már nem bírja,
 háromszor esik le a földre alatta:
 Fájdalmas... stb.

Elérének mindnyája a Golgota hegyére,
 Jézus szent testét felfeszítik a keresztre,
 Mária, szent Anyja, ájuldozva,
 Térden állva, a keresztfához borulva,
 Mária a kezeit kiterjesztve,
 Fájdalmas szemekkel néz fel a keresztre,
 Szent Madgolna kezeit tördeli,
 Jézus fájdalmait mikor megtekinti.
 Fájdalmas.. stb.

74.

Jézusom kereszteteleibe állok,
 Tudom, hogy megváltottad vagyok,
 Jézusom szent malasztodat kérem,
 Hogy bűneimmel ellened többé soha ne vétkezzem,
 Majd mikor a halálos verejték rólam fojdogál,
 Tekints irgalmas szemekkel akkor én reám,
 Fájdalmas szivemmel elédbe járulok,
 Töredelmes lelkemmel úgy siránkozok.

JÉZUS FÁJDALMAIHOZ VALÓ IMÁDSÁG

Isten báránya, ki magadat önként a mézszárló szék szeretet-áldozóoltárjára
 érettünk hurcoltatni engedted, hogy a világ a bűneit eltörlesse, és az
 Istennek illendő dicsőségét megszerezze; általad légyen imádásunk ön-
 nön magunk feláldozása kedves mennyei Atyád előtt, Amen.

Hár- isten irólató... új tatos mindkét... János hídelv...

Buda, 1865. Bapó u.

Jézus az olajfák hegyére elutazott,
Árulóira ott várakozott;
A gecsemáné kertben vérrel verejtékeze,
Szent testében annyira gyötrőde,
Háromszor a földre arczra laborula,
Szent Atyához így imádkoza:
Fájdalmas szívemmel elődbe járulok,
Töredelmes lelkemmel úgy siránkozok.
Kegyetlen hóhérlőid érkeztek,
Judástól az áruló csókját által vetted,
Szent kezeid kötelekkel megkötözték,
És Panczius Pilátushoz úgy kísérték.
Áldott Jézusom! jut rád a végső szentencia,
Szent testedet felfeszítik a keresztfára!
Fájdalmas... stb.
Szűz Mária szt. Fiát mindenütt kereste,
Óh fájdalom az utszán meg is leli,
Meggzaggatott vállain a keresztfát viszi,

75

3.

Szent Fiát mindenütt sirva is kéri,
Az anyai szívét a hegyes tőr vérzi,
Jézust az ő kínzóim közt szemléli.
Fájdalmas.. stb.
Szent Veronika keszkenőjét oda adja,
Véres arczáját Jézusnak mikor meglátja,
Jézus a keszkenőt ismét vissza adja,
Szent ábrázatját egészen rajta hagyja.
Fájdalmas teste a keresztet már tovább nem bírja,
Háromszor esik le a földre alatta:
Fájdalmas... stb.
Elérének mindnyájan a Golgota hegyére,
Jézus szent testét felfeszítik a keresztre,
Mária, szent anyja, ájuldozva
Térden állva, a keresztfához borulva,
Mári a kezeit kiterjesztve,
Fájdalmas szemekkel néz fel a keresztre,
Szent Magdolna kezeit tördeli,
Jézus fájdalmait mikor megtekinti.
Fájdalmas... stb.
Jézusom keresztet eleibe állok,
Tudom, hogy megváltottad vagyok,
Jézusom szent malasztodat kérem,
Hogy bűneimmel ellened többé soha ne vétkezzem,
Adj mikor a halálos verejték rólam fojdogál,
Tekints irgalmas szemekkel akkor én reám,
Fájdalmas szívemmel elődbe járulok,
Töredelmes lelkemmel úgy siránkozok.

Jézus fájdalmához való
imádság.

Isten báránya, ki magadat önként a mászarló szék szeretet-áldozó oltár-
jára érettlünk kurczoltatni engedted, hogy a világ bűneit eltörölnéd, és
az Istennek illendő dicsőségét megszerezned; általag légyen imádásunk
önnön magunk feláldoztatása kedves mennyei Atyás előtt, Amen.

76

271

Három legujabb s z e n t é n e k a boldogságos szűz Mária
tiszteletére.

Összeállította Bedő Mihály sárbogárdi lakos.
Budapesten. Nyomatott Bagó Márton és fiánál.

Első ének

A Krisztus koporsójánál

1.

Sirod szélén állok, megváltó Istenem,
Hol az üdvösségnek vérvirága terem,
Mária Mária, szomoru szent szived,
Jaj mert elvesztetted kedves szülöttedet.

2.

Nem fogta senki be kialudt két szemed!
Nem volt könnyel himzett ékes szemfedeled
Mária Mária, szomoru szent szived,
Jaj mert elvesztetted kedves szülöttedet.

3.

Kemény kőből vala koporsó nyoszolyád!
Nem hirtettek reád rózsát és violát;
Mária Mária, szomoru szent szived;
Jaj mert elvesztetted kedves szülöttedet.

4.

Mily elhagyatott volt édes üdvöztőnk!
Nem szólta harangok, nem volt bucsuztató;
Mária Mária, szomoru szent szived;
Jaj mert elvesztetted kedves szülöttedet.

5.

Ah, nem volt teneked halotti köntösöd!
Függtél mezítelen az ég és föld között;
Mária Mária, szomoru szent szived;
Jaj mert elvesztetted kedves szülöttedet.

6.

Halálos ágyadon nem volt vigasztalód,
Körülötted voltak a dühös gunyolók;
Mária Mária, szomoru szent szived;
Jaj mert elvesztetted kedves szülöttedet.

7.

Keresztfa-ágyadon nem vala vánkosod,
A fa göndöcse jaj! mily nagy kint okozott;
Mária Mária, szomoru szent szived;
Jaj, mert elvesztetted kedves szülöttedet.

8.

Bűnös! ki lelkedet bánatba foglalád!
Sirasd végig-végig Krisztus koporsóját;
Mária Mária, szomoru szent szived;
A keresztfán láttad halva szülöttedet.

Legújabb bőjti énekek

és egy ima Krisztus koporsójához.

1. Készül a mennyország gyászmenyegzőre.
2. Oh mely szerncsétlen gyászba borult nap.
3. Isten hozzád anyám itt a gyászos óra.
4. Ima Krisztus Jézus koporsójához.
5. Áldj meg minket anyánk fájdalmas Mária.

/keresztre feszített Jézus, lábainál térdelő Mária és Magdolna/

Összeírta : Fejes András Bodonyban.

Nóta: Oh szomoruságnak gyászos sat.

1. Készül a mennyország gyászmenyegzőre
Mert az Isten fia megy esküvőre
Vállán a keresztfa a nászágya
Kiséri a magas Golgotára.
2. Indul már utána a zsidó násznép
El is van készülve harminczkét hóhér
Vőlegény a Jézus Isten fia
Szomoru menyasszony szüz Mária.
3. Mondják ur Jézusnak Annás főpapnál
Meg lesz a kézfogó majd Heródesnél
Pilátus rád mondja majd az áldást
Ő végzi el a gyászbucsuztatást.
4. Meg van az ékes vőlegény-bokréta
Kegyetlen tövisből kötött korona
Szent kezén van a nász-jegygyűrűje
A hóhérok láncza és kötele.
5. Vőlegényi köntös menyegzős ruha
Fel van öltöztetve csúfos bársonyba
Fel van ékesítve piros vérrel
Bűnös ember meg kell halni érted.
6. Szent kezében van a királyi pálcza
Három hóhér jobbról balról csapdossa
Folyik szent testéből piros vére
Gyász borult a szép csillagos égre.
7. Ki ért a nagy hegyre a szép vőlegény
Kesergő nyoszolyók ötet kísérvén
Veronika fehér jegykendője
Mi bűnös lelkünknek megtörlője.
8. Poharat készítik erős epével
Hogy igya meg Jézus most készüljék el
Mert már készen várja a nászágya
Le van fektetve a gyászkeresztfa.
9. Földig gyászban van az ég menyasszonya
Keservesen sir a szép szüz Mária
Hogy ilyen menyegzőt soh' sem hallott
Ily kínos gyötrelmet mit most látott.
10. Áll a gyászkeresztfa a Kálvárián
Rajta haldoklik az ártatlan bárány
Szentséges karjai ki van tárva
Szent teste mind össze van roncsolva.

./.

11. Most érkezett meg a mennyei Atya
Az ő szent fiának gyászlakomára
Atyám szent lelkemet szent kezedbe
Mert elfáradtam a menyegzőbe.
12. Világ megváltója édes Jézusom
Lelkemet testemet most rád bízom
Kik dicséretedre ide jöttünk
Veled mennyországban örvendezzünk.
13. Fájdalmas szűz anyám szép szűz Mária
Kérlek édes anyám fájdalmaidra
Fogadjál minket is kegyelmedbe
Veled éljünk örökön örökre. Amen.

A fájdalmas Máriához.

Nóta: Tulajdon.

1. Oh mely szerencsétlen gyászba borult nap
Melyen kedves fiam kinokban meghalt
A nagy bűnösökért Kálvárián
Meghalt a keresztfán szelid bárány.
2. Oh jaj hogy néztek a gyászos keresztre
Melyre kedves fiam fel van szegezve
Meg hasad a szivem fájdalmában
Nincs tovább örömem a világban.
3. Szállj le a keresztől szűz szent ölembe
Holtig gyászt viselek szegény lelkembe
Mert megölték fiam Kálvárián
Két lator közt szenved a keresztfán.
4. Vegyétek le fiam e gyászkeresztül
Mert szentséges teste rajta elkékült
Hogy csókoljam fájdalmas sebeit
Fájdalmaktól elbágyadt karjait.
5. Szűz ölembe fekszik ég s föld királya
Jaj nem szól már hozzám mert meg van halva
Mert szentséges teste elvérezve
Szentséges szent szive által verve.
6. Szomorúan szól az egek harangja
Mert az Isten fia most fekszik halva
Az angyalok velem keseregnek
Az erős kősziklák repedeznek.
7. Ártatlan báránynom kedves szülöttem
Hallgasd meg anyai szép kérésemet
Karjaidal ölelj át bennünket
Mennyországba vidd a mi lelkünket. Amen.

A Kálvária-induláshoz.

Nóta: Oh áldott szent Isten sat.

1. Isten hozzád anyám itt a gyászos óra
Melybe indulnom kell e gyászos halálra.
2. Látnod kedves dajkám nékem meg kell halni
Tőled is szűz anyám immár el kell válni.
3. Így bucsuzott Jézus az édes anyjától
Az ég és a földnek szűz királynéjától.

4. El indult ur Jézus getszemáni kertbe
Ottan imádkozott térdeire esve.
5. Kérte leborulva mennyei szent atyját
Hogyha lehetséges muljék el a pohár.
6. A lélek nagyon kész de a test erőtlén
Oh keserves halál iszonyu kegyetlen.
7. Mennyei szent Atya így küldi angyalát
Itt hozom ur Jézus a töviskoronát.
8. Jönnek ur Jézusért katonák poroszlók
A durva vitézek épen ötszáz és nyolcz.
9. Elébe megy Jézus a fáklyás seregnek
Így szólítá ő meg hogy ők kit keresnek.
10. Názárethi Jézust így volt a felelet
Én vagyok így mondá Jézus a seregnek.
11. Jézusra rohannak karddal dorongokkal
Kötözik kötélllel erős vaslánczokkal.
12. Vezetik ur Jézust a főpap házához
Most fognak Jézusnak keserves kinjához.
13. Kérdezi a főpap a tudományáról
Nyakon arczul verik jobb és baloldalról.
14. Ha gonoszul szóltam tegyél bizonytságot
Ha pedig jó szóltam mért vered arczámat.
15. Reggel adák Jézust ítélő birónak
Ponczius Pilátus császár tisztartónak.
16. Kimondták fejére a nagy szentencziát
Oh ártatlan bárány vedd fel a keresztfát.
17. Fölveszi vállára Jézus a keresztfát
Feszítsd meg feszítsd meg csak azt kiáltották.
18. Elindult ur Jézus a nehéz kereszttel
Kálvária utján háromszor eset el.
19. Festi már az utczát Jézus piros vére
Fájdalmas szüz anya felsóhajt az égre.
20. Mert elesett Jézus nehéz kereszt rajta
A világ bűneit Atyja mind rá rakta.
21. Oh kedves szülöttem ártatlan bárányom
Nincs tovább örömem veled meg kell halnom.
22. Felköltik rugdalják hogy Kálváriára
Majd ott felszögezik durva keresztfára.
23. Felszögezték Jézust a magas keresztre
Nap hold és csillagok sirnak keseregve.
24. Áll a gyászkeresztfa magas Kálvárián
Érettünk haldoklik az ártatlan bárány.
25. Tekints fel oh bűnös most a keresztfára
Nézd mint szenved érted az Isten báránya.
26. Oh mennyei föltség ártatlan Jézusunk
Mi bűnös fiaid elődbe borulunk.
27. Engedd szenvedésed vérednek hullása
Vezessen föl minket a szép mennyországba.
28. Halálunk óráján ítélet nagy napján
Állhassunk mindnyájan szent Atyádnak jobbján. Amen.

Igen szép imádság az ur Jézus Krisztus koporsójához.

Atyának + és Fiunak + és Szentlélek Istennek nevében. Amen!

Leborulunk előtted oh Jézus koporsója, jaj mert halva fekszik bened az Isten fia Jézus, sebeit csókoljuk, magunkat hozzá kapcsoljuk, Jézus Krisztus öt mély sebe szüz anyánk hét hegyes tőre munket segítsen, halálunknak végóráján ítéletnek végső napján mennybe vezessen. Oh éretünk szenvedett és meghalt Jézus ime megjelentünk a te gyászos koporsód előtt, a te gyászos temetésedre. Leborulva imádjuk a te szentséges szent testedet, melyet éretünk nyugosztalod ezen szent sírba gyászba borulva és könnyes szemmel nézzük a te összeroncsolt, elkékült fájdalmas szent testedet oh áldott Jézus tekints reánk bűnösökre, mert a mi bűneink száma nagy, de te irgalmas Jézus vagy, alázatosan borulunk le ezen szent sírnál, melybe pihenteted a te elkinzott fájdalmas szent testedet, megjelentünk mi is a bűnösök, de bűnbánattal és keserves könnyhullatással a te gyászos temetésedre, a te édes anyáddal a fájdalmas szüz Máriával és a te szent nemzetségeddel és a te hú szerető tanítványiaddal elődbe borulunk és a századossal verem mellemet, síratom bűneimet, sírva kiáltok jaj, jaj ez az Isten fia volt, a ki éretünk így meghalt. Mindnyájan, ki ide elérkeztetek, az ur Jézust könnyes szemmel nézzétek, ki az egész világot áldással elárasztja, a mezőt virággal illatoztatja, a bűnösöket magához hívta, a szomorúakat vigasztalta, a betegeket gyógyította, a mi bűneinkért a keresztfán meghala.

Itt nyugszik az igazság Istene, ég s föld teremtője, itt síratja szüz Mária és Mária-Magdolna, összeroncsolt tagjait csókolgatja, könnyeivel megáztatja. Jaj bűnös ember most láthatod munkádat, hogy a te bűneid megölte Jézusodat. Jaj gyászba van egész világ, meghalt a mennyei Király, a harangok megnémultak, a nap hold s csillagok gyászba borultak, a föld elkezdett reszketni, a kősziklák repedezni, most az egész mennyország, az angyalok, a mennyei karok sírnak és zokognak, minden jámborok és alázatosok nagy sírással zokogással vannak eltelve, csak te bűnös ember örülsz és vigadsz bűneidben, most minden állat megindul, csak a bűnös nem búsul.

Kérlek titeket oh keresztény hívek, kik ezen gyászkoporsónál megjelentetek, hogy magatokba szállva sírassátok bűneiteket alázatos szívvek, könnyes szemmel nézzétek az éretünk szenvedett, e meghalt Istennek szent fiára.

Oh áldott Jézus világ megváltója, tekints a te mennyei csillagtrónusodból itt a szent koporsód előtt esdeklő könyörgő bűnös fiaid és leányidra, kik mély alázattal leborulva lábaidhoz, csókolgatjuk fájdalmas sebeidet, emlékezzél meg oh isteni ártatlan bárány ezen nagy napra, melyen az egész világ bűneiért az Atyaistennek a te mennyei szent atyádnak eleget tettél, hogy éretünk oly keserves kinokat és halált szenvedtél, a magas keresztfán függvén nagy kínaidban, mégis szent atyádnak értünk könyörgöttél: Atyám bocsásd meg nekik kik engem felfeszítettek, mert nem tudják mit cselekedtek.

Bocsásd meg nekünk is bűneinket oh áldott Jézus, ki a mérges halálalmot most aluszod és összeroncsolt fájdalmas tagjaidat nyugosztalod oh Isten báránya ki elveszed a világ bűneit irgalmazz minenkünk.

Oh fájdalmas szentséges szüz Mária, ne siránkozz ily zokogva, elmult fiad nehéz kinja, vigasztallak szent Jánossal és Mária-Magdolnával és a te szent nemzetségeddel, édes anyám fájdalmas Mária ne siránkozz ily zokogva, oh fájdalónak anyja Mária, hozzád folyamodunk, fogadj hozzád bennünket a te szent nemzetségeid közé, kik a te szent fiadnak gyászos koporsójánál gyászos temetésére megjelentünk, hogy kegyelmet nyerjünk a Jézusnál a te szent fiadnál, te pedig oh áldott Jézus, világ megváltója, Istennek báránya, ki éretünk a keresztfán nagy kínokban meghaltál, rejts el sebeidbe, végy szent kegyelmedbe, hogy majd az ítélet napján állhassunk szent atyádnak jobbján, hogy utolsó szólásom hozzád kiáltásom, ez légyen Jézusom, szerelmem, kincsem és mindenem a te szent sebeidbe rejtsd az én szegény lelke. Amen.

Áldásos ének a fájdalmas Szüzhöz.

Nóta: Áldj meg minket Jézus satb.

1. Áldj meg minket anyánk fájdalmas Mária
Kik ide érkezünk hü imádásodra
Nagy sietve jöttünk vigasztalásodra
Árván maradt ékes virág
Áldásodat kérünk terjeszd reánk
Fájdalmas Szüz édes anyám
Most és halálunkkor anyám jöjj el hozzám.
Amen.

Négy szent új ének Krisztus kinszenvedésére és a boldogságos szűz Mária koszorujához.

Kiadta: Bedő Mihály Sárobgárdon.

(1880-ban újra kiadták)

Budapesten, 1889. Nyomatott Bagó Márton és fiánál.

Nóta: Oh szomorúságnak gyászos stb.

1. Készül a mennyország gyászmenyegzőre
Mert az Isten fia megy esküvőre
Vállán a keresztfa a nászágya
Kísérik a magas Golgotára.
2. Indul már utána a zsidó násznép
El is van készülve harminczkét hóhér
Vőlegény a Jézus Isten fia
Szomoru menyasszony szűz Mária.
3. Mondják ur Jézusnak Annás főpapnál
Meg lesz a kézfogó majd Heródesnél
Pilátus rá mondja majd az áldást
Ő végzi el majd a gyászbucsuztatást.
4. Meg van az ékes vőlegény-bokréta
Kegyetlen tövisekből kötött korona
Szent kezén van a nász jeggyűrűje
A hóhérok láncza és kötele.
5. Vőlegényi köntös menyegzős ruha
Fel van öltöztetve csufos bársonyba
Fel van ékesítve piros vérrel
Bűnös ember meg kell halni érted.
6. Szent kezében van a királyi pálcza
Három hóhér jobbról balról csapdossa
Folyik szent testéből piros vére
Gyász borult a szép csillagos égre.
7. Ki ért a nagy hegyre a szép vőlegény
Kesergő nyo szolyók ötet kísérvén
Veronika fehér jegykendője
Mi bűnös lelkiünknek megtörlője.
8. Poharat készítik erős epével
Hogy igya meg Jézus most készüljék el
Mert már készen várja a nászágya
Le van fektetve a gyászkeresztfa.
9. Földig gyászban van az ég menyasszonya
Keservesen sir a szép szűz Mária
Hogy ilyen menyegzőt soh' sem hallott
Ily kínos gyötrelmet mit most látott.

10. Áll a gyászkeresztfa a Kálvárián
Rajtá haldoklik az ártatlan bárány
Szentéges karjai ki van tárva
Szent teste mint össze van roncfolva.
11. Most érkezett meg a mennyei Atya
Az ő szent fiának gyászlakomára
Atyán szent lelkemet szent kezébe
Mert elfáradtam a menyegzőbe.
12. Világ megváltója édes Jézusom
Lelkemet testemet most reád bizom
Kik dicséretedre ide jöttünk
Veled mennyországban örvendezzünk.
13. Fájdalmas szűz anyám szép szűz Mária
Kérlek édes anyám fájdalmaidra
Fogadjál minket is kegyelmedbe
Veled élünk örökön örökre. Amen.

Minden szenthelyre Beköszöntő Ének a háboru idejében.
Az Ur Jézus Krisztus szent szívéhez folyamodunk segélyért.
Kiadja: Iván Antal. Nadai I. Könyvnyomdája Keszthely.

Jézus szent véréről.

Nóta: Királyi zászlók lobognak.

1. Lehullott a Jézus vére,
A szent keresztfa tővére;
Drágalátos szent testéről,
Őt mélységes sebeiből.
2. De a földben nem maradtak,
Mint piros rózsák, kinyiltak,
A szent angyalok felszedték,
Alázatosan tisztelték.
3. Jézus mondá az angyalnak,
Vidd fel mennybe szent Atyámnak,
Mondjad keresztfámról küldöm
Fogadja kedvesen tőlem.
4. Ez a világ drága ára,
Sebeim kinyilt rózsája,
Mit nagy fájdalomban ezültem,
Véres könnyekkel öntöztem.
5. Nincs már hátra, csak egy órám,
Elvégszódik minden munkám;
Kifogy a keserű pohár,
Mely világ kezdetétől vár.
6. Ádám keserű almája
Hozott e kínos halálra,
Jertek az én keresztfámhoz,
Üdvösségtek oltárához.
7. Boruljatok le előtte,
Szent Atyámhoz könyörögve;
Soha el ne felejtsetek,
Hogy meghaltam érettetek.
8. Üdvözlégy Jézus szent vére,
Üdvösségünk drága bére;
Dicsőséges őt mély sebé,
Üdvözlégy egész szent teste.
9. Áldott légy oh szent keresztfa,
Szent áldozat szent oltára -
Rajtad az ártatlan bárány
Istennek feláldoztatván.

10. Oh, igazságos vagy Istenem!
Leborolva esedezem.
Drága keresztelveddel tértülly,
Melyed magad az egész világot.

Olgyay Ferenc

Nagypénteki, szentkereszt-járó ének
/Krisztus koporsója gyász éneke/

Köszönteni jöttünk szent keresztfa,
Látjuk, rajta Jézus meg van halva,
Alatta Szűzanya nagy zokogva,
Fájdalmas tagjait csókolgatja.

Szent fejét lehajtja akeresztfán,
Szent féjét tövissel koronáztán,
Foly a piros vére szent testéből,
Földet elárasztja mindenfelől.

Alatta Szűzanya úgy siratja,
Fájdalmas tagjait csókolgatja,
Keserű már nekem az életem,
Mert megölték tőlem szép gyermekem.

Az átkozott Judás elárulta,
Harminc ezüst pénzért odaadta,
A gonosz zsidóknak, hogy vegyék meg,
Tőlem szép magzatom már ölje meg.

Mért nem adtad inkább Szűzanyának,
Vagy pedig Mária Magdolnának,
Ezer annyit adott volna érte,
Csak hogy ő szent Fiát megmenthesse.

Tőled szép magzatom, hogy váljak meg,
Engedd, veled együtt hadd haljak meg.

Ugy maradtam tőled e világba,
Mint bus gerlice nagy árvaságba,
Hozzád édesanyám nem szólhatok,
Fájdalomba semmit nem mondhatok,

Mégis rábiztallak szent atyámra,
Ne légy e világon árvaságba,
Rajtam édesanyám ne aggódjál,
Én szent halálomon ne bánkódjál.

Harmadnapra dicső feltámadok,
Vigadjatok ti is égi karok.

eddig

Gyászba borult az ég, sirnak az angyalok,
Mert akeresztben haldoklik szent Uruk,
Sűrű könnyhullatás csurog orcájáról,
Keserves sóhajlás jön ki szent szájából.

Ki vannak terjezdve szent karjai,
Által verezdve oldala, lábai,
Lehajtván szent fejét jobbra eresztette,
Kétfelől két lator kinlódik mellette

2

Jézus szent véréről.

Nóta: Királyi zászlók lobognak.

Lehullott a Jézus vére, *Knygja*
A szent keresztfa tövére,
Drágalátos szent testéről, *Babara*
Ut mélységes sebeiből.

De a földön nem maradtak,
Mint piros rózsák kinyiltak,
A szent angyalok felszedték,
Alázatosan tisztelték,

Jézus mondá az angyalnak,
Vidd fel mennybe szent Atyámnak,
Mondjad, keresztfámról küldtem,
Fogadja kedvesen tőlem.

Ez a világ drága ára,
Sebeim kinyilt rózsája,
Mit nagy fájdalomban szültem,
Véres könyekkel, öntöztem.

Nincs már hátra, csak egy órád,
Elvégződik minden munkád;
Kifogy a keserű pohár,
Mely világ kezdetétől vár.

4 *Leborulva*
Ádám keserű álmája,
Hozott e kínos halálba,
Jertek az én keresztfámhoz,
Üdvösségetek oltárához.

Boruljatok le előtte,
Szent Atyámhoz könyörögve;
Soha el ne felejtsetek,
Hogy emghaltam érettetek.
Üdvözlégy Jézus szent vére,
Üdvösségünk drága bére,
Dicsőséges őt mély sebe,
Üdvözlégy egész szentteste.
Áldott légy, oh szent keresztfa,
Szent áldozat szent oltára,
Rajtad aznártatlan bárány,
Istennek feláldoztatván.

Oh irgalmas szent Istenünk,
Leborulva esedezünk,
Drága kereszteddél kérünk,
Niyd meg az egeket nekünk! AMEN

7.

Legujabb szent ének
Krisztus koporsója
felett

Dala: Ki az egek helységében lakol.

Dejeln
"icsértessék Jézus koporsója,
"elyen halva fekszik Isten fia,
A halálnak álmát most alusza,
Elroncsolt tagjait nyugosztalja.
Minden tagja a nagy fájdalomtól,
Átolvadott nehéz kínjaitól,
Elrontatott nagy ostromozás alatt,
megtörtetett sok bűneink miatt
Sir a szűz Mária fájdamlában,
Siratja szent fiát szent sirjában,
"önnnyekkel áztatja elromlott tagjait,
Bus csókokkal hideg tetemét.
Itt nyugszik az élet teremője,
Gyászkoporsóban nyugszik Istene,
megváltozott egész föld természetete,
Mért gyászkoporsóban van Istene.

"eghalt, a ki nekünk éltet adott,
Ki mennyekből e földre alászált,
Drága szent vérrel bennünket megváltott,
Halálával örök éltet hozott.

Arván maradt a szép szűz Mária
"ert elmaradt tőle kedves fia,
E világnak vétke halálát okozta,
A nehéz keresztfát vállaira nyomta.
"yertek ide árvák Máriához,
Bánatos özvegyek szűz anyánkhoz,
"egkóstolta árvaságtok sorsát,
"egitta özvegység keserű poharát,
"Oh Mária árváknak szemel,
reád néznek szegények ügyei,
Óhajtanak özvegyek szíveit,
Fohászkodnak bűnösök lelkei.

"e vagy nekünk oh szűz reménységünk,
Jézus előtt szószólónk, mentességünk,
"rdög ellen bátor segítségünk,
Te általad léssen erősségün k. Amen. *12 stefa kinsilae*

A Kálvária-induláshoz

Nóta: Oh áldott szent Istensat.

Isten hozzád anyám itt a gyászos óra
 melyben indulnom kell a gyászos halálra.
 Látnod kedves dajkám nekem meg kell halni
 Tőled is szűz anyém immár el kell válni.

Igy bucsuzott Jézus az édes anyjától,
 Az ég és a földnek szűz királynéjától.
 Elindult ur Jézus gethszemáné kertbe
 Ottan inádkozott térdeire esve,

Kérte leborulva mennyei szent atyját
 Hogyha lehetséges muljék el a pohár
 A lélek nagyon kész de a test erőtlén
 Oh keserves halál iszonyu kegyetlen.

Mennyei szent atya így küldi angyalát
 Itt hozom ur Jézus a töviskoronát.

Jönnek ur Jézusért katonák poroszlók
 A durva vitézek épen ötszáz és nyolc.

Elébe megy Jézus a fátylás peregnék
 Így szólítá őt mge hogy ők kit keresnek,
 Názáreti Jézust így volt a felelet,

En vagyok így mondá Jézus a seregnék.
 Jézusra rohannak karddal dorongokkal

Kötözik kötéllal erős vaslánczokkal,
 Vezetek ur Jézust a főpap házához
 Most fognak Jézusnak keserves kinjához.

Kérdezi a főpap a tudományáról
 Nyakon arczul verik jobb és bal oldalról.
 Ha gonoszul szólzam tegyél bizo yságot
 Ha pedig jól szóltam mért vered orczámat.

Reggel adták Jézust ítélő birónak
 Puczius Pilátus csász r tisztartónak.

Vimondták fejére a nagy szentncziát,
 Oh ártatlan bárány vedd fel a keresztet.

Fölveszi vállára Jézus a keresztfát,
 Feszítsd meg feszítsd meg csak azt kiáltották.

Elindult ur Jézus a nehéz keresztrel
 Kálvária utján háromszor esett el.

Pesti már az arczát Jézus piros vére
 Fájdalmas szűz anya felsóhajt az égre,
 Mert elesett Jézus nehéz kereszt alatt
 A világ bűneit Atyja mind rárakta

Oh kedves szülöttem ártatlan bárnyom
 Mincs tovább örömem veled meg jell halnom.

elköltik rugdalják hogy Kálváriára
 Majd ott felszögezik durva keresztfára.

elszögezték Jézust a magas keresztre
 Nap hold és csillagok sirnak keseregve,

All a gyás keresztfa magas Kálvárián
 Erettünk haldoklik az ártatlan bárány.

Ékint fel oh bűnös most a keresztfára
 Nézd mint szenved érted az Isten b ránya.

Oh a mennyei fölség ártatlan Jézusunk
 Mi bűnös fiaid elédbe borulunk.

Endegg szenvedésed vérednek hullása
 Vezessen föl minket a szép menyországba.

Állálunk óráján ítélet nagy napján,
 Állhassunk mindnyájan szent Atyádnak jobbján.--men

- - - -

Nóta: Oh szomoruságnak gyászos sáa.

Készül a menyország gyászmenyegzőre,
Mert az Isten fia megy esküvőre

Vállán a keresztfa a nászágya
Kisérik a magas Golgotára.

Indul már utána a zsidó násznép
El is van készülve harminczkét hóhér
Vőlegény a Jézus Isten fia,
Szomorú menyasszony szűz Mária.

Mondják Ur Jézusnak Annás főpapnál,
Meg lesz a kézfogó majd Heródesnél,
Pilátus rá mondja majd az áldást
Ő végzi el majd a gyászbucsu~~sz~~ttást.

Meg van az ékes vőlegény-bokréta
Kegyetlen töviséből kötött korona,
Szent kezén van a nász-jegygyűrűje,
A hóhérok láncza és kötele.

Vőlegényi köntös menyegzős ruha
Fel van öltöztetve csufos bársonyba

Szent kezében vana királyi pálcza
Három hóhér jobbról balról csapdossa,
Folyik szent ~~xára~~ testéből piros vére,
Gyász borult a szép csillagos égré.

Ki ért a nagy hegyer a szép vőlegény
Resegő nyoszolyók őtet kísérvén,
Veronika fehér jegykendője
Mi bűnös lelkünknek megtörlője.

Poharat készítik erős epével,
Higy igya meg Jézus~~m~~most készüljék el,
Mert már készen vérja a nászágya,
M~~e~~ van fektetve a gyászkeresztfa.

Földig gyászban van az ég menyasszonya,
Keservesen sir a szép szűz Mária,
Hogy ilyen menyegzőt sohsem hallott,
Ily kínos gyötrelmet mit most látott.

All a gyászkeresztfa a Kálvárián,
Rajta haldoklik az ártatlan bárány,
Szentéges karjai ki van tárva
Szent teste mint össze van roncsolva.

Most érkezett meg a mennyei Atya,
Az ő szent fiának gyászlakomára,

Atyám szent lelkemet szent kezedbe
Mert elfáradtam a menyegzőbe.
Világ megváltója édes Jézusom,
Lelkemet, testemet most reád bízom
Kik dicséretedre ide jöttünk,
Veled mennyországban örvendezünk.

Fájdalmas szűz anyám Szűz Mária
Kérlek édesanyám fájdalmidra...?
/hiányzik/

Gyászba borult az világ
csillagok,
Sirnek az ~~szíve~~ ~~szíve~~ ~~Sötét~~
Sötét Olajfák-hegyén
Jézus leroskadott,
Nehéz a bűn sulya,
Efeje elhagyta,
Jézus nagy fájdalmában,
Vért izzadott arca.

Szent testéről a ruhát
Hóhérok letépiák,
Sok pirosuló szent sebe,
Mint száz forrás vérzik,
Kinozzák, csufolják,
Ó, bár csak megszánák,
Sok szomorú bűnünkért
Végig ostorozzák.

Tövisből font koronát
Vernek a fejére,
Szép arcára másodszer
Csorog le szend vére,
Hervadjon, ne nyiljon
A mezők virága,
Mert csak tövisből jutott
Urunk homlokára.

Elindult a gyászmenet
Fel a Golgotára,
Lásd, a megváltásunknak
Mijj sujjos az ára,
Háromszor elesik,
Kinozzák, csufolják,
De Jézus mégis viszi
A nehéz keresztjét.

Áll a nap a delelőn,
Áll a szent keresztfa,
Mennyi átok, káromlás
Hömböjög alatta,
Szüntelen könyörög
Két karját kitárva,
Uj életet ad nekünk
Jézus szent halála.

Hétfájdalmú Szüzanya
Fordítsd ránk arcodat,
Mind a galamb megbujtál
A szent kereszt alatt,
Vigasztald őt sebét,
Öt piros rózsákkal,
Mik kinyiltak kezünkbe
Buzgó imádságra.

"Ezt ojjan roncs papirbu kaptam"

Szabolcs